

Ondskab i landet

***Nøglevers: "Dette befalede jeg dem og sagde: Lyd min røst, så vil jeg være jeres Gud, og I skal være mit folk; og vandrer på alle de veje, jeg har befalet jer, så det må gå jer vel."
Jeremias 7:23***

***Udvalgte skriftsteder:
Jeremias 7:1-11, 21-23***

Budet i vores nøglevers er en kort gentagelse af dem, der findes i 2. Mosebog 19:5, 3. Mosebog 26:3-12 og 5. Mosebog 5:33. Hvis Israel holdt Jehovas bud, ville de leve og trives i det land, de havde fået. Dette gjaldt også, efter at Israel var blevet delt i de nordlige stammer af Israel og de sydlige stammer af Juda. Lydighed var altid det vigtigste krav i pagten mellem Gud og hans udvalgte folk, ikke ofring. Da Judas folk igen var faldet i tilbedelse af falske guder, søgte de sikkerhed mod Jehovas dom ved at komme til templet og bringe ofringer.

I dagens udvalgte skriftsted læser vi Jehovas ord, som blev talt gennem Jeremias mund, og som

sagde, at lydighed var vigtigere end templets ofre: "Hør Herrens ord, alle I fra Juda, som kommer gennem disse porte for at tilbede Herren. Dette siger den Almægtige Herre, Israels Gud: Forbedr jeres veje og jeres handlinger, så vil jeg lade jer bo på dette sted. Stol ikke på vildledende ord og sig: Dette er Herrens tempel, Herrens tempel, Herrens tempel! Hvis I virkelig ændrer jeres veje og jeres handlinger og behandler hinanden retfærdigt, hvis I ikke undertrykker den fremmede, den faderløse eller enken og ikke udgyder uskyldigt blod på dette sted, og hvis I ikke følger andre guder til jeres egen skade, så vil jeg lade jer bo på dette sted, i det land, jeg gav jeres forfædre for evigt og altid. Men se, I stoler på vildledende ord, der er værdiløse. Vil I stjæle og myrde, begå ægteskabsbrud og mened, brænde røgelse for Ba'al og følge andre guder, I ikke kender, og så komme og stå foran mig i dette hus, som bærer mit navn, og sige: Vi er sikre – sikre på at gøre alle disse afskyelige ting? Er dette hus, som bærer mit navn, blevet en røverhule for jer? Men jeg har holdt øje! erklærer Herren. Jeremias 7:2-11

Disse kraftfulde ord viser, at ingen religiøse ritualer eller tempelofre ville give fordele, hvis Juda ikke ændrede sine onde veje. Ingen kunne gøre krav på

fri frelse, mens de begik kendte synder eller levede i forsømmelse af anerkendte pligter. Dette var det onde i Judas rige, som Jeremias talte imod. De troede, at det tempel, de vanhelligede, ville være deres beskyttelse, ved at proklamere: "Dette er Herrens tempel!"

Denne advarsel mod at kræve Guds gunst uden at adlyde hans ord er lige så sand i dag, som den var i Jeremias' tid. Vi kan ikke leve seks dage om ugen i ulydighed og så kræve frelse på sabbatten i en kirkebygning og hævde, at Kristus er der for at frelse. "Skal vi fortsætte i synd, for at nåden kan blive rigelig? Gud forbyde det," sagde Paulus. (Romerne 6:1,2). Kristi kors sammen med oprigtige bestræbelser på at adlyde udgør det mest effektive middel mod sådanne giftige følelser. Guds Søn gav sig selv for vores overtrædelser for at vise den guddommelige lovs fortræffelighed, men også syndens ondskab. (Romerne 7:13). Lad os aldrig tro, at vi kan handle ondt uden konsekvenser.